

Висновки. Хворі з САБ мають вищі ризики формування дефіциту магнію (86,2 %) та підвищеного рівня стресу, у порівнянні зі здоровими дітьми (36,7 %). Значимим фактором формування дефіциту магнію є недостатнє його поступлення з харчуванням.

Отримані дані обґрунтовують доцільність поглибленого вивчення ролі дефіциту магнію в патогенезі САБ та можливостей магнезіотерапії.

ВНУТРІШНЬОВЕННЕ ВВЕДЕННЯ ІМУНОГЛОБУЛІНІВ ДІТЯМ ІЗ СЕПСИСОМ

Ячник І. М., Карпенко Н. П., Гонтар В. А., Триліська Т. В., Мельник В. А.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Україна)

Національна дитяча спеціалізована лікарня «ОХМАТДИТ» (Україна)

Актуальність. У статті висвітлені результати використання імуноглобуліну людського нормального G у клінічній практиці відділення інтенсивної терапії НДСЛ «ОХМАТДИТ» у дітей хірургічного та соматичного профілю, з сепсисом та тяжким сепсисом, яким проводили попереднє визначення показників клітинного імунітету. Також був окремий випадок використання імуноглобуліну у дитини з синдромом Дегоса.

Мета дослідження: з'ясувати вплив препарату імуноглобулін людський нормальний (ІЛН) у дітей із сепсисом та тяжким сепсисом (ТС).

Матеріали та методи. У нашому дослідженні імуноглобулін використовувався у дозі (2 г/кг), в якості імуномодулятора. Нами було проведено дослідження на базі НДСЛ «ОХМАТДИТ» з використання внутрішньовенного введення імуноглобуліну людського нормального дітям з діагнозом сепсис у край важкому стані за період 2005–2014 роки. Було виявлено, що з 228 пацієнтів 54 дітей проходять по нашому дослідженні з діагнозом синдром системної запальної відповіді, 174 – з діагнозом сепсис. Окремо з групи 174 дітей, були виділені 30 пацієнтів, у яких проводилось дослідження загальної імунограми на фоні отримання імуноглобуліну людського нормального.

Результати та їх обговорення. Згідно з результатами за даними аналізу чотирьохпольної таблиці, вплив застосування даної групи препаратів не може бути визнаним значимим для сприятливого перебігу сепсису та септичного шоку у дітей. Внутрішньовенне введення імуноглобулінів супроводжувалось тенденцією ($p > 0,05$) до редукції летального кінця на 9,1 %, у групі застосування імуноглобуліну померли 18 з 69 хворих ($26,0 \pm 1,5$ %), у контрольній – 37 з 105 ($37,0 \pm 1,6$ %).

Висновки. Застосування препаратів імуноглобулінів для внутрішньовенного введення у дітей із сепсисом повільно, але впливає на показники клітинного імунітету. Це супроводжується тенденцією ($p > 0,05$) до зменшення летального наслідку на 9,3 %.

ДІАГНОСТИЧНА ЗНАЧИМІСТЬ КЛІНІЧНИХ СИМПТОМІВ У ХВОРИХ НА САЛЬМОНЕЛЬОЗ

¹Коцюбайло Л. П., ¹Дуда О. К., ¹Бойко В. О., ¹Вега А. Р., ²Богданова К. О.

¹Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Україна)

²Київська міська клінічна лікарня № 4 (Україна)

Актуальність теми. За розповсюдженням сальмонельоз займає провідне місце у дорослих в структурі гострих кишкових інфекцій, що призводить до ураження органів травної системи, розвитку септичних форм, вираженої інтоксикації та зниження якості життя.

Мета: визначити частоту виявлення та діагностичну значимість клінічних симптомів у хворих на сальмонельоз.

Матеріали та методи. Під спостереженням перебувало 57 хворих, віком від 18 до 65 років, які лікувалися в інфекційному відділенні Київської міської клінічної лікарні № 4 протягом 2016 року. Хворі були розподілені за ступенем тяжкості: легкий ступінь – у 11 (19,3%) пацієнтів, середньотяжкий – у 38 (66,7%) та тяжкий – у 8 (14,0%) пацієнтів.

Результати та їх обговорення. Аналізуючи клінічні симптоми у хворих на сальмонельоз легкого ступеня тяжкості відмічено, що у 6 (54,5%) пацієнтів були наявні скарги на загальну слабкість та головокружіння, діарея – у 8 (72,7%), спрага та сухість в роті – у 9 (81,8%), нудота та блювання – у 8 (72,7%) хворих. У пацієнтів на сальмонельоз середньотяжкого ступеню виявлено: загальна слабкість та підвищена стомлюваність – у 38 (100%), головний біль та помірне головокружіння – у 28 (73,7%), діарея 10 і більше разів на добу – у 38 (100%) випадків, спрага, сухість в роті – у всіх 38 хворих, але в різній ступені вираженості. Біль в животі, здуття та бурчання –

у 32 (84,2%), нудота і блювання – у 31 (81,6%), зниження апетиту – у 17 (44,7%). Болі в м'язах та суглобах – у 33 (86,8%) пацієнтів. Об'єктивно: субфебрильна температура тіла – у 28 (73,6%), зниження артеріального тиску – 17 (44,7%), гепато- та спленомегалія – у 16 (42,1%) хворих. Після проведеної детальної інтерпретації скарг хворих на сальмонельоз тяжкого ступеня варто відмітити, щовсі 8 (100%) пацієнтів скаржилися на фебрильну температуру тіла, пітливість, виражену слабкість та головний біль розлитого характеру. Біль в животі, здуття, діарея, нудота і блювання були наявні – у 8 (100%) хворих. Не контрольоване підвищення чи зниження артеріального тиску та порушення серцевого ритму – у 3 (37,5%). Гепатомегалія – у 8 (100%), а спленомегалія – у 4 (50%) хворих.

При бактеріологічному посіві калу чи блювотних мас було ідентифіковано 3 види сальмонел: *S.typhimurium* – у 22 (38,6%), *S.enteritidis* – у 35 (61,4%). У хворих на сальмонельоз тяжкого ступеня було виділено лише *S.enteritidis*.

Висновки. В сучасних умовах у хворих на сальмонельоз ведучими є загальноінтоксикаційний та диспепсичний синдроми. Ступінь проявів, яких прямо пропорційно залежить від ступеня тяжкості захворювання та лікування на догоспітальному етапі. Виявлення збудника в чистій культурі сприяє ранньому призначенню етіотропної терапії, що призводить до зменшення розвитку ускладнень.

РАСПРОСТРАНЕННОСТЬ ОТКЛОНЕНИЙ РОСТА И ВЕСА У ШКОЛЬНИКОВ 6–12 ЛЕТ С ТИРЕОМЕГАЛИЕЙ В НЕФТЕГАЗОНОСНОМ И ЭКОЛОГИЧЕСКИ БЛАГОПОЛУЧНОМ РАЙОНАХ АКТЮБИНСКОЙ ОБЛАСТИ КАЗАХСТАНА

Кошмаганбетова Г. К., Кудабаяева Х. И.

Западно-Казахстанский Государственный Медицинский Университет имени Марата Оспанова (Республика Казахстан)

Актуальность. Физическое развитие является одним из факторов, отражающих состояние здоровья детского населения. Известно, что йодный дефицит оказывает особенное неблагоприятное влияние на здоровье и развитие ребенка. В условиях йододефицита помимо увеличения объема щитовидной железы нарушается физическое, интеллектуальное и половое развитие детей.

Цель исследования: изучить распространенность отклонений роста и веса у детей 6–12 лет с увеличением щитовидной железы.

Материалы и методы. Осенью 2013 года проведено обсервационное описательное одномоментное исследование по изучению распространенности эндемического зоба у детей 6–12 лет в нефтегазоносном и экологически благополучном районах Актюбинской области. Оценка физического развития по антропометрическим показателям (рост, вес, ИМТ, ППТ) у 201 детей с зобом ($n=164$ в нефтегазоносном (НФ) районе, $n=37$ в экологически благополучном (БЛ) районе) проводилась по стандартам принятым ВОЗ (2006) и единым антропометрическим методикам стандартными измерительными инструментами.

Результаты и их обсуждение. Распространенность нормального роста (P25–75) среди девочек с зобом составила 70,6 % в регионе добычи нефти и газа ($n=75$), что статистически значимо выше, чем в БЛ районе – 69,2 % ($n=26$, $p=0,00020$). Оценка перцентельного распределения роста школьников с зобом показала, что для них характерно отставание роста ниже 15 перцентилей в 20 % случаев: у 16,8 % девочек и 23 % мальчиков. Превышение 85 перцентеля роста отмечено у 15,4 % детей с зобом: у 12,9 % девочек и 18 % мальчиков. Количество мальчиков с нормальными показателями роста в НФ районе было статистически значимо ниже, по сравнению БЛ районом, и во всей исследуемой выборке мальчиков ($p=0,03$).

Отставание веса (ниже 15 перцентилей) характерно для 17,9 % детей с зобом: у 13,9 % девочек и 22 % мальчиков, превышение веса (выше 85 перцентилей) для 14,9 %: у 13,9 % девочек и 16 % мальчиков. Необходимо отметить, что 22,5 % мальчиков НФ района отстают в весе, а в БЛ районе у 26,9 % девочек с тиреомегалией установлено превышение веса (выше 85 перцентилей).

ИМТ детей с зобом в НФ ($n=164$) значимо ниже, чем у детей с зобом в БЛ ($n=37$) районе ($z=-1,96$; $p=0,049$). ППТ 0,9 (0,9–1,04) как у мальчиков ($n=89$) ($z=-2,59$; $p=0,009$), так и у девочек с зобом ($n=75$) 0,93 (0,9–1,0) ($z=-1,45$; $p=0,045$) в регионе добычи нефти и газа статистически значимо ниже, чем у детей без тиреомегалии.

Выводы. Физическое развитие школьников, проживающих в условиях сочетания антропогенного загрязнения и напряженной зобной эндемии, характеризуется как дисгармоничное. Установлено, что наличие тиреомегалии у детей увеличивает на 17,9–20,4 % (в 1,1–1,3 раз) распространенность нарушений физического развития.